

VolleyMagazine

-
- Hein Macnack
 - Vital Heynen
 - Kevin Klinkenberg
 - Dominique Baeyens
 - Yellow Tigers

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 10, juni 2014

Inhoud

Hein Macnack, van wereldrecordhouder atletiek tot fysiektrainer van de nationale volleyselecties.....2

Duitse bondscoach Vital Heynen prijst Belgische nationale mannenploeg in de World League.....6

Kevin Klinkenberg leeft als God in Frankrijk bij kampioen en bekerwinnaar Tours VB.....9

Dominique Baeyens: World League als voorbereiding op het WK.....11

Gert Van de Broek tevreden over de 'experimenteerfase' van de Yellow Tigers.....13

Weinig verrassingen tot halverwege in de beachcompetitie15

Worldwide.....17

Zogezegd.....20

Club in de Kijker: Volleyteam Knack Roeselare.....22

*Cover: Bram Van Den Dries
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Volleybal leeft

Nee, de koning kwam niet kijken naar de laatste training van de Red Dragons.

Nee, er waren geen honderden kijklustigen om de nationale mannenploeg uit te wuiven bij hun reis naar Canada.

Nee, de spelers hadden geen plaatjes met hun naam op de rugleuning van hun stoel.

Nee, de Red Dragons konden niet eens plaatsnemen op stoeltjes die als slaapligbedjes dienst deden.

Nee, er lag geen gras in de middengang van het vliegtuig. En nee, de Belgische vlaggen die je aan vele huizen ziet hangen, zijn niet bedoeld voor onze nationale volleyploegen. Er wordt naar het schijnt nog ergens op deze aardbol een WK gespeeld. En nee, we hebben het ook niet over het hockey.

Maar wat niet is, kan natuurlijk nog altijd komen. Want hetgeen we de laatste weken zagen in de Belgische zalen doet het beste vermoeden voor de toekomst van onze Red Dragons of onze Yellow Tigers, zelfs al worden ze misschien dit jaar (nog) geen wereldkampioen. Een doelstelling die uiteraard wel verwacht wordt van een ploeg die zich Rode Duivels noemt. De naam van de sporttak ontsnapt ons nu toch wel nét even, zeker!

Een uitverkochte sporthal voor de Yellow Tigers in Averbode en een ontvangst zoals ze die nog maar zelden meemaakten. Uitverkochte zalen voor de Red Dragons in Kortrijk en Luik.

Jawel, in Luik! Waar al jaren geen enkele ploeg in de top-5 van onze nationale competities meedraait. Maar wat een schitterende sfeer in de 'Vurige Stede'. Een bewijs hoe een goede marketing, een goede publiciteitscampagne en natuurlijk ook een aantal knappe resultaten van onze nationale ploegen voor een gezonde 'hype' kunnen zorgen. Aan de inkom van de Country Hall zagen we heel veel jonge mensen, mannen én vrouwen, die duidelijk voor het eerst 'live' naar een volleymatch kwamen kijken. Wat zich – allicht in mindere mate – ook in Kortrijk zal hebben afgespeeld, want in die regio is het volley al jaren goed bezig. Maar toch twijfelen wij er niet aan dat matches van de nationale ploegen, in een schitterende sfeer – met dank aan dj Schoeters – en met knap volley een zodanige propaganda voor onze sport kunnen betekenen, dat heel wat jongeren de weg vinden naar een volleyclub in hun buurt. En dat is op langere termijn toch ook één van de doelstellingen.

Voor wie nog twijfelt: kom ook eens kijken op 20 juni in de Lotto Arena in Antwerpen, op 22 juni (als je nog een plaatsje vindt) in De Lange Munte in Kortrijk voor de mannenploeg, of op 1, 2 en 3 augustus in de Sportoase in Leuven. Want het volley leeft in ons land!

Marcel Coppens

“Ik maak geen betere volleyers, ik maak betere atleten”

Een imposante verschijning. Een gemoedelijke man. Je twijfelt tussen een buitenwipper (maar daarvoor mist hij dat tikkeltje arrogantie) en een knuffelbeer. Maar hij is vooral een vakman, een specialist op gebied van fysieke begeleiding van topsporters. Het is in die hoedanigheid dat de 46-jarige (tot 30 december 2014) Surinamer van geboorte door de Vlaamse Volleybond werd aangetrokken om de nationale selecties te begeleiden op fysiek gebied. Zowel bij het mannenteam, als bij de vrouwen en bij alle jeugdselecties. Eerst moet Hein Macnack doorheen een proefperiode van zes maanden en nadien wordt zijn taak allicht bekeken tot (minstens) aan de Olympische Spelen 2016 in Brazilië.

Nochtans kom je oorspronkelijk helemaal niet uit een ploegsport...

Hein Macnack: “Dat klopt. Ik deed aanvankelijk aan atletiek en dat ging helemaal niet slecht. Toen ik 12 jaar was, sprong ik 6m33 ver. Dat is een wereldrecord dat nog steeds standhoudt. Eerlijkheidshalve moet ik eraan toevoegen dat ik snel een grote jongen was. Dat hielp. Weet je dat ik sinds mijn twaalfde jaar nog amper één centimeter groeide? In mijn latere tienerjaren werd ik echter geteisterd door allerlei blessures, o.a. in de nek, waardoor het onmogelijk was om nog verder te doen op toptniveau.”

Hoe kwam je dan in het volley terecht?

“Ik had mijn HAVO-studies beëindigd. Ik ging naar de sportacademie en ik volgde nadien nog vele specialisatiecursussen, tot in Houston (Verenigde Staten) toe, met als betrachting zo goed mogelijk te worden in topsportbegeleiding. Ik kon zelf als atleet geen topsporter meer worden, maar ik wilde absoluut in dat wereldje blijven, want dat fascineerde mij. De stap naar het volley kwam er, toen de Nederlandse vrouwenploeg o.l.v. Bert Goedkoop in de fitnesszaak

kwam trainen, waar ik toen werkte. We praatten wat met mekaar en daar heeft Goedkoop me eigenlijk aan boord getrokken in 1994.”

En je bleef constant bij het volleyball?

“Wel hoofdzakelijk, maar niet helemaal. Door de successen van de Nederlandse vrouwenploeg, die Europees kampioen werd, en de Nederlandse mannenploeg die toen Olympisch kampioen werd in Atlanta (1996), was het voor mij ook iets gemakkelijker om in het volley aan

het Israëlische nationale team, toen Marco Brouwers er coach werd.”

Maar je deed ook nog andere sporten.

“Zeker. In het atletiek volg ik nog de nummers drie, vier en vijf van het verspringen in Nederland. In het handbal heb ik Aalsmeer onder mijn hoede gehad als fysiektrainer, net als de Nederlandse korfbalploeg. Dat ik uiteindelijk het meeste in het volley gewerkt heb, is dus voor een stuk toeval. Als Goedkoop met de nationale vrouwenploeg niet in die

“Ik bezit nog steeds het wereldrecord verspringen bij 12-jarigen met een sprong van 6m33”

de bak te komen en vele ploegen te begeleiden, zowel mannen- als vrouwenteams. Zo heb ik vier jaar onder Avital Selinger gewerkt met de nationale ploegen, een tweetal jaren ook met Brokking, met wie ik later naar Czesochowa in Polen trok en mee de Engelse ploeg begeleidde op weg naar de Olympische Spelen 2012. Ik heb meer dan eens met Goedkoop samen gewerkt en met

fitness was komen trainen, zat ik misschien ergens helemaal anders. Ik kom dus uit een individuele sport en op het moment dat in twintig jaar geleden bij het volley begon, was niet iedereen echt overtuigd van het nut van zo’n fysiektrainer.”

Je volgt daarin wel een aparte theorie.

“Of dat zo apart is, weet ik niet.

Maar ik wil niet specifiek betere volleyballers maken op technisch of tactisch gebied; dat is voor andere mensen. Maar ik wil wel elke sporter individueel beter maken. Ik wil dus zorgen voor betere atleten, die langer kunnen blijven spelen, zowel qua wedstrijdduur als qua

Waarbij kan jij het verschil maken, denk je?

"Ik denk dat het verschil zit in het feit dat ik een team individueel begeleid. Iedereen beschikt immers over een ander gestel met meer of minder explosiviteit, met meer of minder sprongkracht. Daarom krijgt

van de ploeg. Ik moet zorgen dat de spelers bij een volgende training goed starten: een goede 'warming up' speciaal gericht op het herstel."

De nationale mannen- en vrouwenploeg hebben deze zomer ook te maken met verre verplaatsingen en wisselingen van de tijdszones. Wat is jouw ervaring daarin?

"Zo snel mogelijk opnieuw in jouw ritme komen van zodra je op jouw bestemming bent. De slaap aanpassen. En zo snel mogelijk

"Ik begeleid een team individueel"

volleycarrière. Op die manier worden ze dus eigenlijk ook betere volleyers." Hoe ben je eigenlijk bij de VVB beland?

"Ik had via-via vernomen dat ze hier voor het eerst zochten naar een fysiektrainer en ik heb mijn kandidatuur gesteld. Ik werd uitgenodigd voor een gesprek in Vilvoorde, waar ik zwaar ondervraagd werd door Dominique Baeyens, Gerd Van de Broek en Koen Hoeyberghs."

Er wordt algemeen geklaagd over de zwakke fysieke paraatheid van onze jeugd. Iets van ondervonden?

"Dat is natuurlijk een algemeen probleem waarmee kinderen van huize uit of via de school mee te kampen hebben. Maar door het unieke project van de volleybalschool in Leuven en in Vilvoorde komen deze jongeren al vroeg in aanraking met alle facetten van de sport. Dus ook met het fysieke. Zij staan bijgevolg op die leeftijd al veel verder dan de rest van hun leeftijdsgenoten."

Jouw eerste indrukken over de werking van de topsportschool?

"Dat er hier een aantal heel gedreven trainers aan het werk zijn, die continu bezig zijn met de vraag: hoe krijg ik mijn spelers of speelsters beter en hoe kunnen ze nog functioneler ingeschakeld worden. Ik hoop dat ik hierin mijn bijdrage kan leveren."

Iedereen van mij ook regelmatig een individueel schema mee. Ik doe ook veel fysieke testen om te zien waar

bij hen de gebreken liggen, want die kunnen bij iedereen ergens anders liggen. En daaraan proberen we te verhelpen. Ik kan je zeggen dat de bereidheid om met dit programma te werken supergroot is bij de spelers. Je moet dan ook heel kortbij de atleten staan, want eigenlijk zijn er relatief weinig trainingen voor of tussen de matches op internationale toernooien. Het herstel is daarbij heel belangrijk en dat bespreken we uiteraard samen met de ganse staff

nadat je uit het vliegtuig komt, een drietal kilometer joggen, zodat alle slechte zuurstof uit de vliegruimte verdwenen is en dus dadelijk snel zweten, waardoor het lichaam ook snel vermoeid is en je goed slaapt."

Gelooft iedereen in de sport eigenlijk in het nut van een fysiektrainer?

"Dat is soms cultureel bepaald. In landen als Bulgarije, Polen of Rusland wordt al snel met veel krachttraining

gewerkt, waardoor je soms grote kolossen op het terrein ziet staan. Zij hebben ook zo veel keuze in het aantal spelers, dat ze het zich kunnen veroorloven iemand met een hernia helemaal opzij te schuiven, in plaats van te zorgen dat ze dat voorkomen.

“In België gaat alles iets rustiger, in Nederland maken ze meer drukte”

In België en Nederland krijgt het spelletje nog wel meer voorrang. De jeugd wordt langzaam geleerd hoe ze fysiek sterker kan worden. Ze worden nog meer aan het handje gehouden. Bij de seniores ligt het dan weer anders, want de meeste toppers spelen ook in topclubs, waar de begeleiding uitstekend is.”

Merk je ook verschillen tussen België en Nederland?

“Niet veel. Elk team en elke staff heeft een eigen sfeer. Er zijn misschien wel enkele kleine globale verschillen, hoewel ik het in beide landen leuk werken vind. Maar in België gaat alles iets rustiger, er is meer concentratie en bereidheid om harder te werken. Ze zijn hier ook gemakkelijker te spotten en ze werken meer taakgericht. Niet dat deze dingen er allemaal niet zijn in Nederland, maar het gaat meer gepaard met een bepaalde drukte, snap je?”

Is het niet moeilijk om zowel met de jeugd als met de seniores te werken?

“Momenteel is de aandacht natuurlijk meer geconcentreerd op de senioresploegen. Bij de jeugd is het dan weer belangrijker dat zij weten in welke structuur er gewerkt wordt, zodat iedereen fysieke groeikansen heeft. Maar omdat ik daar niet altijd kan aanwezig zijn, is die structuur precies belangrijk. Ze moeten ‘gemanaged’ worden.”

De Yellow Tigers hebben dan toch drie weken rust voorgeschreven gekregen...

“Schijnbare rust. Iedereen kreeg een individueel programma mee, waardoor ze toch drie dagen per week een aantal oefeningen moeten doen. Maar die discipline bestaat wel. Het moet ook, want de wedstrijden komen er snel aan en de concurrentie slaat toe.”

Frauke Dirickx en Frank Depestele doen niet mee aan een aantal wedstrijden.

“Maar die zijn allebei zo professioneel bezig, die hebben zo veel ervaring, dat ze perfect aangeven wat ze kunnen. Ze komen dan ook allebei naar me

toe voor een gesprek over dat thema. Geen enkel probleem met hen.”

Groeit het geloof niet steeds méér dat het fysieke aspect belangrijk is?

“De aanvaarding van fysieke trainingen is gegroeid. In sommige landen proberen ze nu zelfs een gebrek aan techniek te compenseren door hun spelers fysiek sterker te maken. Dan krijg je spelers die zo lang zijn als ze breed zijn. Van zulke teams winnen, geeft dan weer heel wat voldoening. Ik heb in die optiek ook niet het gevoel dat er grenzen overschreden worden, maar het gaat steeds hoger, steeds harder, zodat een sterke middenspeler b.v. nog amper af te stoppen is.”

Wat zijn jouw doelstellingen met de Belgische ploegen op korte en middellange termijn?

“Ik ben er voor de sporters. We zijn lange tijd samen en ik moet me aanpassen aan de sfeer. Er moet eerst een vertrouwensrelatie ontstaan en in die fase zitten we nu. Als we straks in grotere blokken gaan trainen, zal ik wellicht nog iets meer mijn stempel drukken op hun prestaties.

“De spelers moeten op het juiste moment pieken”

Want dan wordt het ook een kwestie van periodisering. De spelers moeten naar een piek toegroeien op het juiste moment. Daar kan je naartoe werken, maar dat vergt natuurlijk een geweldige samenwerking met de ganse staff.”

Spelers moeten soms in één seizoen verschillende keren pieken. Kan dat echt?

“Daar bestaat ook wel heel wat discussie over. Bij Avital Selinger moesten we maar het ganse jaar hard trainen, dan zou het wel lukken. Hij ging een beetje af op zijn intuïtie om te

zien of iemand net onder, of net boven zijn grens zat. Maar ik vind eigenlijk wel dat je de pieken goed kan leggen, zeker als je over een langere periode beschikt. Is dat niet zo, dan loop je het gevaar om blessures op te doen als je te zwaar traint, of is het moeilijker om die piek te bepalen als je lichter traint. Het lukt ook niet altijd, want het is wel een flinke puzzle en er zijn vele wegen naar Rome. Maar ook daarom is het gemakkelijker om individueel te werken. Je piekt niet volgens een algemeen schema voor de ganse ploeg. Individueel kan je gemakkelijker bijsturen en zien hoe ze een bepaalde week zijn doorgekomen.”

Ook een hele boekhouding om dat allemaal van ieder afzonderlijk bij te houden...

“Zeg dat wel. Zeker als je niet uit het huidige computertijdperk stamt. Maar intussen lukt het wel, want je hebt echt wel een computer nodig als je iedereen een individueel schema wil bezorgen.”

Wanneer is jouw doel bereikt?

“Als ik het vertrouwen blijf behouden. Als we erin slagen om de blessures tot het minimum te beperken. Ik maak geen betere volleyers, ik maak betere atleten. En als iemand zowel de trainingen als de wedstrijden goed verwerkt, dan is mijn doel bereikt. Daar bestaan ook allerlei truuks voor zoals b.v. ijsbaden. Op langere termijn hoop ik dat alles klikt en dat zowel de spelers, de staff, als de bond willen dat ik met ze doorga. Die wisselwerking moet er ook zijn. Ik ben een beetje de ‘go-between’ tussen spelers en trainers en dat

is een mooie positie. Als ik tijdens een krachttraining zie dat iemand vermoeid is, dan moet ik dat aan de trainer melden. Ik pas me graag aan. De sfeer binnen een groep bepaal ik niet. Maar als we door overleg met spelers en staff op eenzelfde lijn zitten, dan zijn dat weer enkele, misschien belangrijke, procentjes winst.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Ik tip op de Red Dragons in de Final 4”

Rotemnaar Vital Heynen (44) leidt als trainer van de Poolse topclub Bydgoszcz en ook als nationale bondscoach van Duitsland een hectisch leven. Heel vaak ziet Vital zijn bed in Aldeneik (Maaseik) niet. Sinds januari 2014 voerde hij Bydgoszcz van de twaalfde naar de negende plaats: ruim goed voor het behoud. In Duitsland is hij aan het werk sinds maart 2012. En voor hij begon bij zijn Poolse club, werkte hij een half jaar in Turkije bij Ziraat Bankasi Ankara. Ook weer als ‘superman’: Ziraat rukte van de twaalfde naar de zevende stek op. “Naar Turkije ga ik zeker nog terug,” aldus Vital, één en al een brok ‘gedrevenheid’.

Volleymagazine kon Vital strikken bij een oefenwedstrijd van de Red Dragons tegen Duitsland in de aanloop naar de World League. Voor Vital een

weezien met Dominique Baeyens. De rivaliteit swingde in Kortrijk al snel uit de pan. Wegens aanhoudend protest werd Heynen door de scheids

naar de coulissen verwezen. Wie Heynen goed kent, weet dat hij altijd, als clubtrainer en ook als bondscoach, met de overwinning en pluimen op

zijn hoed wil terugkeren naar huis of naar het Duitse trainingscentrum in Kienbaum bij hoofdstad Berlijn. "Daar heb ik in het olympisch centrum een appartement ter beschikking. Ja, het is allemaal heel goed georganiseerd."

Vrouw Veerle gunt haar man alle kansen. Ook de drie dochters staan pal achter hun papa. "Laura (19) verbleef als uitwisselingsstudente een jaar in de Amerikaanse staat Connecticut. Alleen voor het toelatingsexamen geneeskunde is ze even teruggekeerd. Ze doet het goed, ze trekt haar plan. Tweede dochter Jade (16) heb ik sportief toevertrouwd aan Jaraco As in de Liga B, onder hoede van oude kompaan Brecht Van Kerckhove. Dat zit prima. En ook Bente (9) heeft de intentie om spelverdeelster te worden, net als haar vader."

Iran in eerste divisie

Voor de derde keer neemt Duitsland deel aan de World League. In 2012 werd 'Germany' vijfde op de Final 6 in Bulgarije. In 2013 werd het een derde plaats in poules van zes landen. Het moet gezegd: met een vijfde plaats op de Olympische Spelen in Londen (2012) steeg de naam en de faam van Vital Heynen bij onze oosterburen. "De beste plaats voor het land in de laatste twintig tot dertig jaar", aldus de oefenmeester.

Toch zit de groepsindeling van de World League niet helemaal lekker voor Heynen, die nooit een blad voor de mond neemt en niet aarzelt de vinger op de wonde te leggen. "We werden net als de Belgen (poule C) geplaatst in tweede divisie (poule D), maar dat is onze echte positie niet. Duitsland is op de wereldranglijst een eind hoger gerangschikt dan de jongens uit Teheran. Maar misschien telt het allemaal niet mee. De FIVB heeft de voorrang gegeven aan Iran en dat land geplaatst in de A-poule. Voor mij zijn dat spelletjes van de bonzen op het hogere niveau. Ook over de stijg- en daalmodaliteiten tussen de drie divisies is nog geen echte duidelijkheid. Ik en Duitsland zijn daar niet happy mee. Na onze sterke prestaties in het verleden worden we zonder veel uitleg naar een lager niveau afgeleid. Ach, dit World League-seizoen is dat misschien geen drama,

omdat iedereen de World League beschouwt als een oefenperiode, richting het WK in Polen."

In zijn oordeel geeft Heynen Iran weinig kansen in poule A van de World League, hoewel ze toch Brazilië van de mat veegden met 0-3. "Het gaat uiteindelijk tussen 'Brasil' met hun gouden topcoach Bernardo Rezende, Italië onder coach Berutto en Polen, gecoacht door de Fransman Antiga. Omdat Italië automatisch is geplaatst voor de grote finales in Firenze, moet vooral Polen uitkijken voor Iran. Voor Antiga is de kwalificatie van Polen ontzettend belangrijk. Ik gun het hem van harte. Ik dacht dat Iran niet zou meekunnen, maar ik moet mijn mening lichtjes hertekenen."

Heynen zet in het casino van de World League al zijn volleybaljetons op Rusland. "De grote favoriet met een nieuwe coach. Dit land heeft in zijn totaliteit de beste spelers: 20 kleppers, allemaal op wereldniveau. Andere landen moeten het qua vedetten met minder dan de helft doen. De Verenigde Staten kunnen normaal weinig weerwerk bieden (ze klopten wel al twee keer Rusland, nvdr.). Ze werken aan een nieuwe opbouw. De gouden generatie lijkt me een beetje opgesoupeerd en ook Bulgarije presteert niet al te geweldig. Servië lijkt me het 'coming team'. Ze waren al wereldkampioen in de jaren '90. Hun jonge garde van die lichterding wordt nu elke dag sterker."

Visie op de Dragons

Zo belandt Heynen bij groep C, het klavertje vier met Australië, Canada, Finland en de Belgische nationale ploeg. Zijn prognose lijkt waarheid te worden: "Belgium (FIVB-37) heeft het meest te vrezen van Canada, het nummer elf in de wereld. Coach Glenn Hoag bereikte in de vorige WL-editie ook al de Final 6. Ze hebben met de boomlange Gavin Schmitt (2m08) een ronduit indrukwekkende hoofdaanvaller. Bram Van den Dries is dan 'een hele smalle', vergeleken met de Canadese bomber."

Heynen: "Toch hebben de Red Dragons de tweede partij tegen Canada in Antwerpen gewonnen. Zo zijn ze leider in de groep, dat is echt

fantastisch. Dit had ik niet verwacht. Wel de dubbelzege tegen Australië, die lag voor de hand. De Aussies hebben nog altijd interessante spelers, maar het is niet meer wat het was. Finland kan nog roet in het Belgische eten gooien. Het zijn harde vechters, ze kennen elkaar door en door, maar de coach zit heel krap in de kern. Mocht er in het team van Sammelvuo iemand door blessureleed afhaken, dan is de World League voor de Finnen voorbij."

Voor Heynen is er iets opvallends in de Belgische selectie. "Tomas Rousseaux is er niet bij, één van de grote talenten in ons land. Dat is een verrassing. Hij had in de World League veel ervaring kunnen opdoen, zeker omdat iedereen - met het WK in het vooruitzicht - in deze WL-editie allerlei zaken uitprobeert. Omdat ik spelers als Grözer, Tischer, Broshog en Tille vaker moet missen, koester ik weinig hoop op de Final 4. Ik zie de Belgen echter doorgaan. Dat zou een heuse stunt zijn bij hun debuut, maar de ploeg heeft er de capaciteiten voor. De Dragons kunnen ver komen en zo veel reclame maken voor zichzelf. Misschien wordt Belgium in de economische crisis dan toch weer een volleyblland met groeicapaciteit en krijgen de teams in de Liga A en B extra financiële respons van kandidaat-sponsors."

WK heeft de voorrang

Vital Heynen is eerlijk over zijn bedoelingen in de World League. "Ik ga jongeren de kans geven. Schöps en Kaliberda spelen maar enkele weekends van zes in het totaal. Dat gaat met stukken en brokken. Ik zal veel moeten puzzelen met mijn opstelling. We spelen puur mee als voorbereiding. Een medaille halen op het WK is van veel groter belang. Omdat Argentinië als enig land helemaal 'volledig' aantreedt, zijn zij de kanshebber op de Final 4 in onze poule. Hun nieuwe coach Velasco wil ook een grote 'entree' maken: die wil onmiddellijk iets bewijzen door de groepswinst op te eisen. Ik ga er vanuit dat Duitsland het niet haalt. We staan derde, na de laatste twee nederlagen tegen Frankrijk. Ach, de stand geeft me de kans de nodige rust in te bouwen. Zeker tot 21 juli doen we het kalmer aan, de

Belgische nationale feestdag is het startsein voor onze WK-campagne.”

Adviseur in Maaseik

Tussen alle drukke dagen door blijft Vital Heynen graag adviseur bij Noliko Maaseik. Hij heeft zijn hart verpand aan de Maaslandse club. “Ik zal coach Erik Verstraten steunen, zo lang hij actief is. Als hij belt, dan tracht ik altijd meteen te helpen. Ik heb vele jaren met hem heel goed samengewerkt, en hoewel ik geen officiële functie heb in de club, blijf ik het team

Zoals de Duitsers Höhne en Broshog. Koppel daaraan de ervaring van Maan, Raymaekers en libero Derkoningen. Dan staat Maaseik sterk genoeg om te weerstaan aan de dreiging van Roeselare en Precura Antwerpen.”

Polen is top

Veel Belgische internationals zijn einde contract en hebben nog geen nieuwe ploeg: Pieter Verhees, Simon Van de Voorde, Matthias Valkiers, Sam Deroo (Verona?), Bram Van den Dries (Korea?) en

top 4 spelen alleen de echte super-vedetten. Helaas is de markt tussenin – dan bedoelen ik clubs in landen 5 tot 12 in de ranking – voor een groot deel weggefallen. Als ik kijk naar Polen, dan is dat nog een volleyballand met een grote toekomst. In de Poolse liga spelen acht echt zeer goede ploegen. Ik kan vergelijken met Turkije, waar de competitie zich veel beperkter afspeelt in Istanbul en Ankara. Maar Turkije kan nog met budgetten zwaaien. De Poolse clubs zijn echter sterker gespreid over het hele land. De populariteit is mee

in de schaduw ondersteunen.”

Over het transferbeleid, in handen van technisch directeur Thierry Courtois – papa van doelman Thibaut en van dochter Valérie – heeft Heynen ook zo zijn mening: “Aan de pass heeft Maaseik met de Argentijnse international Finoli en de Zweed Dardan Lushtaku (ex-Halen) een uitstekende zaak gedaan. Dit zijn aankopen die bij de filosofie van Maaseik helemaal passen. Het principe is: boor talent aan, dat zich nog moet bewijzen. Zo krijg je gemotiveerde jongens ter beschikken.

Frank Depestele (Beauvais?). “Ja, niets is gemakkelijk tegenwoordig. Er moet in België een pak gebeuren: alle Red Dragons hebben recht op een plaatsje in een topteam, anders gaat het alleen achteruit met de jongens. Dat is niet de bedoeling.”

Vital Heynen: “Zo is de World League een uitstekend uithangbord, maar alleen Rusland, Polen en Turkije beschikken nog over het grote geld. Polen heeft het slabakkende Italië op dat vlak al lang achter zich gelaten. Probleem is het volgende: neem de top 12 in de wereld. Bij de

te danken aan het verleden en de input van de televisie. Polen heeft zo na Rusland de beste competitie in Europa. Dat ik in dat land trainer ben, maakt het leven zeer aangenaam. De ongemakken die samengaan met de afsnijding van het thuisfront in Maaseik en de soms ellenlange verplaatsingen neem ik er graag bij.”

Tekst: Leo Peeters
Foto's: Deutscher Volleyball-Verband

De 24-jarige Kevin Klinkenberg (1m98) pakte vier Supercups, drie titels en drie Belgische bekercups met Noliko Maaseik, de club die hem als 'youngster' alle kansen bood. Die periode bij het Limburgse A-team, lopend van 2008 tot 2013, evolueerde bijzonder succesvol. Dan maakte Kevin als receptie-hoek een beetje verrassend de overstap naar Tours VB, top in de Franse Pro A. Van een goede keuze gesproken. "Klap op de vuurpijl: al in mijn eerste seizoen op Franse bodem kon ik in de roos mikken: een vijfde Franse titel voor TVB, een achtste Franse beker ook", lacht Klinkenberg.

"Du pain, du vin et du boursin"

Kevin Klinkenberg: "Titel en beker: dat noem ik een dubbele 'grand cru'. Het leven kan mooi zijn. Na tien jaar, met brons (2004), goud (2005) en zilver (2007) in de Champions League, schuift Tours VB weer naar voren in eigen land en in Europa. Dat maakt de belevenis heel bijzonder."

Tours ligt in 'de Touraine', op goed 550 km ten zuiden van Brussel, in de vierhoek Nantes, Angers en Poitiers, dubbel zo diep in Frankrijk als Beauvais, de club van de Belgische skipper Frank Depestele en van hoofdaanvaller Bram Van den Dries. Als je van Tours nog 350 km zuidwaarts rijdt, zit je in Bordeaux. "Vol in de wijn", grijnst Klinkenberg.

Wijnkastelen

"Tours is een typische studentenstad. De volleybalvereniging TVB is trouwens in 1940 ontstaan uit een studentenclub. De stad leeft, ik heb het er echt naar mijn zin. Waarom? Omdat er altijd iets te doen is. (Kevins tong streelt zijn lippen) En de wijnstreken en wijnkastelen liggen niet veraf. Ook de mensen zijn heel leuk. In het begin was het even aanpassen aan de andere levensstijl, dat klopt, maar zo ver weg is België niet. Mijn familie en

vrienden zijn vaak naar hier gekomen."

Voor wie het niet weet: Klinkenberg is een grote liefhebber van het edele vocht dat uit druiven wordt geperst. Hij heeft een bijzondere interesse, hij bewondert de sommeliers van de wereld en hij volgde al verscheidene

cursussen in de oenologie: de kunst van het wijn maken. "Een leven als 'God in Frankrijk', dat is zo leuk, wie zou dat niet willen. 'Du pain, du vin et du boursin'. Een baguette, een glas wijn een plak kaas. Of een spelletje petanque in de schaduw van de platanen. Die mentaliteit bevalt me en als Franstalige uit Berneau bij Visé heb ik geen enkele moeite met de taal. (lacht) Voor sommige Belgen is dat anders. Ik krijg bovendien veel steun van onze Portugese spelverdeler Nuno Pinheiro, ex-Noliko Maaseik."

Mauricio Paes

Onder de Braziliaanse headcoach Mauricio Paes, big boss in Tours sinds 2011 en teammanager van Brazilië in de World League, zit er veel groeimarge in het team. "Paes is een tovenaarsman. Hij is een fascinerend man. We worden ook vooruit gestuwd door een grote schare supporters. Ze volgen ons bijna overal in heel Frankrijk. En op de thuismatches

is er altijd heel veel sfeer," aldus Klinkenberg die zijn opleiding kreeg bij Noliko Maaseik B tot 2008 en dan verkaste naar het eerste team.

Klinkenberg huist in een appartement, op slechts vijf minuten van de

zaal 'Robert Grenon' in het Palais des Sports. "Ik kan van de club op restaurant gaan eten. Maar zo vaak doe ik dat niet. Ik kook heel graag en ik houd het graag rustig." (VM: of er elke dag een glas wijn op tafel komt, dat weten we niet).

De dubbelslag kwam er voor Tours VB niet zonder enkele zware inspanningen, ondermeer tegen Chaumont, het team van zijn ex-Maaseikse ploegmaats Hermans Egleskalns (Let) en de Kameroener Nathan Wounembaina. "We wonnen met 3-1, toen voelden we ons helemaal bevrijd."

Klinkenberg: "Ook Paris Volley lag voortdurend op de loer. Zij speelden eigenlijk een thuismatch in de bekerfinale die in de hoofdstad zelf in hall Carpentier werd georganiseerd. We beleefden een moeilijke dag. Maar Tours teert op veel ervaring en was in de slotfase mentaal sterker. Dat heeft voor het verschil gezorgd. Ik liet me trouwens inspireren door het bakersucces van Freya Aelbrecht en Ilka Van de Vyver met Racing Cannes. Ook in de titelstrijd hebben we harde momenten gekend. De

Franse competitie is heel sterk en dus best zwaar. Er zitten heel goede spelers. Het niveau is wel een beetje genivelleerd, zo zijn de teams aan elkaar gewaagd. Zo was het elke match hard vechten voor de overwinning. Maar we wilden koste wat kost die derde titel op rij veroveren."

Spetterende Red Dragons

Ook in de Champions League is TVB een jarenlange certitude. Met meer dan 100 Europese matches achter de kiezen. De Poolse tegenstander Jastrzebski Wegiel, met onze landgenoot Simon Van de Voorde in de rangen, zette afgelopen seizoen na de groepsfase een rem op verder succes in de Final 12. Eerder won TVB in zijn poule twee keer tegen het Bulgaarse Dupnitsa en het Sloveense Ljubljana. Ook het Italiaanse Piacenza moest thuis voor de bijl.

Klinkenberg heeft bijgetekend voor een seizoen. "De sfeer zat en zit goed in de groep, het team vormt een hecht geheel. Waarom zou ik zo'n succesrijke club verlaten na een topjaar met titel en beker. Trainer Paes blijft bij ook TVB, dat is een

goede zaak. Hij is erg veeleisend. Dat mag voor mijn part. Hij verzorgt zijn trainingen uitstekend, ze steken vol variatie en het is aangenaam dat hij heel dicht bij de spelersgroep staat."

Klinkenberg piekt al sinds 2008 en het sprookje duurt voort. "Ik was heel graag in Maaseik. Ik heb er prachtige seizoenen beleefd. Maar ik was toe aan een nieuwe uitdaging. Geloof me vrij: die 'challenge' heb ik in Tours helemaal gevonden. En ook met de Red Dragons beleef ik gouden tijden. Echte gloriemomenten. We schitteren na twee thuisweekends en vier wedstrijden – dubbelwinst tegen Australië en 3-1 tegen Canada op de eerste plaats. Met de Final 4 in Sydney in Australië nog altijd in het vizier. Wie had zo'n stuntwerk voor mogelijk gehouden? Jazeker: België eist zijn plaats resoluut op in de World League. Ja, dit is puur genieten op alle vlakken. Ik was trouwens ook blij verrast met de grote publieke belangstelling voor onze nationale ploeg in Luik."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Waarom zouden we geen reekswinnaar kunnen worden?”

“Eén zaak staat vast: tijdens de World League zullen wij geconfronteerd worden met een reeks nieuwigheden. Op sportief gebied spelen we tegen drie ploegen die hoger dan België gekwalificeerd staan op de wereldranglijst. Op extra-sportief gebied staan we voor nieuwigheden zoals verre reizen en de daarbij horende jetlag,” stelde bondscoach Dominique Baeyens vast voor de start van de World League. “Maar mij hoor je niet klagen: we hebben ons vorig jaar gekwalificeerd voor deze wereldcompetitie met de bedoeling een pak plaatsen te stijgen op de FIVB-ranglijst, waarop we met een 37ste plaats erg ondergewaardeerd staan. Hoe dan ook: deze World League is eigenlijk een ideale voorbereiding op het WK.”

17 april: persconferentie voor de Volleyproms

Dominique Baeyens kondigt een aantal nieuwigheden aan binnen zijn staff. En hoewel Kris Tanghe nog met zijn club Precura Antwerpen volop in strijd is voor de landstitel, zal de West-Vlaming samen met Christophe Achten de assistent-trainer van de Red Dragons worden. Ook Hein Macnack (zie elders in dit magazine) wordt voorgesteld als de gloednieuwe fysiektrainer. “Als je op dit niveau meedoet, kunnen enkele procenten meerwaarde het verschil maken,” argumenteert de bondscoach. Hij moet ook twee forfaits melden in vergelijking tot zijn kern van vorig seizoen. “Gertjan Claes moet helaas nog altijd revalideren en Tim Verschueren vroeg zelf om niet opgeroepen te worden voor de World League wegens medische redenen.” Omdat de play-offs wel erg lang duurden, had Dominique Baeyens ook niet zo heel veel tijd om die World League optimaal voor te bereiden. “Toch wordt van ons resultaten verwacht en willen we klimmen op die

wereldranglijst, dan moeten die er ook komen. Vanaf 12 mei beginnen we en wij zullen vrij snel in de wedstrijdfase zitten. Maar stel dat we eventueel die Final Four zouden halen, dan zitten we al midden juli, terwijl de voorbereiding op het WK al begin augustus begint...”

25 mei en de Red Dragons hebben twee keer duidelijk van Australië gewonnen

“Na de eerste overwinning tegen Australië werden onze tegenvoerders al een beetje oneerbiedig als het zwakke broertje uit onze reeks beschouwd. Dat is toch wel heel voorbarig, denk ik. We hebben nu ook moeten knokken. Zeker in de tweede match. Maar daarom spelen we ook wedstrijden in de World League: om op een degelijk niveau tegenstanders te ontmoeten. Dit is toch wel topniveau,” vindt de bondscoach. Maar hij is nog om andere redenen zeer tevreden. “Dit was een schitterend publiek in Luik. Zoals ze de laatste punten recht op gingen staan en ons luidkeels aanmoedigden... Dat was een echte volleybeleving.”

Een eerste conclusie over zijn team ook na twee speeldagen. “Ik ben blij verrast dat de groep al zo snel haar automatismen weervond. Fysiek lijken ze me ook heel sterk te staan. Sterker alleszins dan een aantal Australische topspelers. Ik ben ook gelukkig dat wij blessurevrij bleven gedurende de voorbije weken. Het feit dat we op twee weken tijd reeds een dergelijk niveau haalden, stemt me uitermate positief. Al denk ik dat we nog altijd beter kunnen. We waren in de tweede wedstrijd redelijk zwak gestart. Maar dat de twee wissels die ik doorvoerde ook dadelijk succes kenden, bewijst stilaan dat we achter de basisspelers nog andere jongens hebben staan, die hen op een volwaardige manier kunnen vervangen.”

4 juni: persconferentie op het ‘Schoon verdiep’ van het Antwerps stadhuis

“Als ik er zo op terugblik hebben we met de Red Dragons eigenlijk een historisch moment achter de rug. Het woord ‘historisch’ wordt wel te pas en te onpas gebruikt, maar deze keer was

het ook wel zo. Als debutant in de World League de eerste twee wedstrijden winnen en dadelijk groepsleider zijn. Dat gebeurt niet dikwijls. Het ging eigenlijk gemakkelijker dan gedacht, maar we hebben zeker onze start niet gemist,” aldus Dominique Baeyens. “Wij hebben nu al enkele keren onze volgende tegenstander Canada ontleed en eigenlijk is het nummer 11 op de wereldranglijst niet onklopbaar. Wij zijn er bijgevolg klaar voor, maar ons uiteindelijke doel blijft wel het WK. Daarom wil ik niemand overbelasten en zo zullen er elke week twee spelers mogen rusten. Vergeet niet dat wij met dat rotatiesysteem ook zonder verliesmatch de European League wonnen. Eigenlijk verliezen wij niet veel, hoor! Vorig jaar welgeteld twee keer: één keer op het EK-kwalificatietoernooi tegen Estland en één keer op het EK tegen Servië. Dat is alles. Niet slecht, hé!”

6 juni: nipte verlieswedstrijd tegen Canada in Luik

“Wij spelen nog met te veel ups en downs, maar het is duidelijk dat de Canadezen van een hoger niveau zijn dan de Aussies. Het is daarom ook dat wij World League spelen. Elk foutje wordt hier ongenadig afgestraft. Anderzijds hebben we toch wel bewezen dat we de druk

aan kunnen om terug te komen uit een verloren gewaande positie. En over de scheidsrechters wil ik het hier niet hebben,” grijnst Baeyens.

8 juni: na de 3-1 zege tegen Canada in Antwerpen

“Onze receptie was vandaag veel beter, door eerste tempo's konden we de druk op onze hoekspelers verminderen en een lichte aanpassing in de blokvorming leverde ook resultaat op. Maar uiteindelijk blijven het toch maar twee acties die het verschil uitmaken tussen beide ploegen. Drie nipte sets, maar wel een winst waardoor duidelijk is dat we nog wel degelijk meedoen voor de groepswinst: drie punten voorsprong op Canada en zelfs zeven en zes punten op Australië en Finland. De wedstrijden in Canada kunnen de sleutel betekenen voor deelname aan de Final Four. Ook afwachten hoe de spelers reageren op de jetlag en op het feit dat Frank Depestele na Canada rust krijgt voorgeschreven. Al moet ik

toegeven dat Valkiers het uitstekend deed tijdens zijn invalbeurten,” concludeerde Dominique Baeyens.

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Programma Red Dragons

World League

- België – Australië 3-0 en 3-1
- België – Canada 2-3 en 3-1
- 13/14 juni (Vancouver): Canada – België (2x)
- 20 juni (20u - Lotto Arena Antwerpen): België – Finland
- 22 juni (16u – Lange Munte Kortrijk): België – Finland
- 27/28 juni (Adelaide): Australië – België (2x)
- 04/05 juli (Tampere): Finland – België (2x)
- Indien reekswinnaar: Final Four in Sydney (Australië)
- Indien winnaar Final Four: Final Six in Florence (Italië)

Oefenwedstrijden

- 09/10 augustus: Bulgarije – België (2x in Sofia)
- 15/16 augustus: Servië – België (2x in Belgrado)
- 22/23 augustus: Finland – België (2x in Hämeenlinna)

WK in Krakau (Polen)

- 31 augustus: België – Verenigde Staten
- 02 september: België – Norceca 4 (Mexico ?)
- 04 september: België – Italië
- 06 september: België – Iran
- 07 september: België – Frankrijk
- Indien bij eerste vier van de poule: vanaf 09/09: tweede ronde

“Investeren in de toekomst van deze ploeg”

Bondscoach Gert Van de Broek had het vooraf duidelijk gemaakt: de eerste fase van het zomerproject van de Yellow Tigers zou er één zijn waarin een aantal experimenten werden doorgevoerd en waarin geëxploreerd werd wie er in aanmerking kon komen om de kern van de nationale vrouwenploeg op korte of op lange termijn te versterken. De uitslagen waren in die fase bijkomstig.

Natuurlijk is dat een goede werkwijze, maar als je Europees brons behaalt met deze groep, dan liggen de verwachtingen al gauw hoger. Als de Rode voetbal-duivels twee oefenwedstrijden verliezen, breekt ook een lichte vorm van paniek uit in medialand. Want beschikken wij immers niet over een 'wereldteam' in het voetbal dat losjesweg over alle mogelijke tegenstanders moet walsen? Een 'nationale' gekte, waaraan de Belgische volleyvrouwen voorlopig nog niet zijn bloot gesteld. Zeker met iemand als Gert Van de Broek aan het roer, die perfect weet waarmee hij bezig is en die de voetjes op de grond houdt, zonder dat er daarom aan de ambities van de Yellow Tigers geraakt wordt. "Ik heb dan ook een aantal heel positieve dingen vastgesteld," begint de bondscoach. "Eigenlijk had ik deze oefenmatchen niet nodig om vast te stellen hoe belangrijk een speelster als Frauke Dirickx wel is. Ilka Van de Vyver en Jasmien Biebauw deden dat helemaal niet slecht, maar ze bezitten

nog niet de ervaring van iemand als Frauke. En dat heeft niet alleen met de spelverdeling zelf te maken, maar ook met haar impact op de blokkering en op de verdediging.

Tegen Spanje werden de drie oefenmatchen gewonnen, tegen Nederland werden ze alle drie verloren. Maar zoals gezegd: niet echt belangrijk. "Toch wel leuk om vast te stellen dat iemand als Sarah Cools tegen ploegen als Spanje al best mee kan en zelfs een meerwaarde voor de ploeg betekent, maar dat ze tegen b.v. Nederland nog nèt iets te kort komt. Maar ik ben er ook van overtuigd dat die wedstrijden voor haar een intense leerervaring betekenden. Het ging ook allemaal een stapje sneller dan tegen Spanje. Ik vind ook dat we in matches als tegen Spanje moeten durven werken met talentrijke meisjes. Op die manier ervaren ze ook zelf waar ze nog hard moeten aan werken. Zo moet Strumilo nog aan fysieke kracht winnen en technisch nog hier en daar beter worden. Zo heeft Goliat tijdens de

trainingen kunnen proeven van dit niveau, al bestaat er op haar positie natuurlijk heel veel concurrentie met b.v. Hélène Rousseaux en Lise Van Hecke. Zo dient Grobelna nog lessen te trekken uit haar 'switch' van opposite naar receptie-hoekspeler. Dat gaat gepaard met nog een aantal foutjes, maar dat moet ze beschouwen als een investering voor haar toekomst als speelster."

Resultaten

Ze mogen dan wel niet echt belangrijk zijn, hoe moeten de drie nederlagen tegen Nederland dan geïnterpreteerd worden, want de perceptie bij de 'buitenwereld' geeft allicht een vertekend beeld. "Ach, de eerste wedstrijd tegen Nederland hadden we net zo goed kunnen winnen.. Tijdens de tweede match botsten we op een sterke Nederlandse ploeg, terwijl wij zonder Frauke en zonder Laura Heyman een mindere dag kenden. Niks lukte. Een beetje pijnlijk, maar ik vond het dan

weer heel positief hoe de groep daarop de volgende dag reageerde en een tiebreak uit de brand sleepte. Vergeet niet dat wij in de voorbereiding op het WK-kwalificatietoernooi begin dit jaar in Polen ook drie keer tegen Nederland uitkwamen. Dat werd eerst een zware nederlaag, gevolgd door twee keer nipte winst in de tiebreak. Nu werd het twee keer nipt verlies in de tiebreak. Globaal genomen ben ik dus heel tevreden over onze voorbereiding in die eerste fase. Het probleem met deze ploeg is dat ze eigenlijk over een té smalle kwalitatief sterke kern beschikt. Daarom vind ik het zelfs noodzakelijk om op deze manier te werken, willen we in de toekomst nog voor gelijksoortige resultaten zorgen. Ook al gaat dat soms even ten koste van de uitslagen in dat soort matches en al ligt dat voor de supporters misschien iets moeilijker. Het is echter investeren in de toekomst.”

China

Is de experimenteerfase dus voorbij voor de meeste posities in het team, dan leggen Van de Broek en zijn poulains zich vanaf nu toe op de voorbereiding op hun debuut in World Grand Prix en op het WK. Dat gebeurt met deelname aan een internationaal

toernooi in China en nadien nog enkele oefenwedstrijden in Tsjechië. “Het wordt ook een kennismaking met omstandigheden zoals jet-lag en met andere speelstijlen als de Europese manier van spelen. Voor de jet-lagproblematiek doen we zeker een beroep op de know-how van specialisten terzake aan de KULeuven. Dat worden weer nieuwe ervaringen voor de meeste speelsters. Ook spelen tegen landenploegen uit andere continenten kan niet anders dan verrijkend zijn. Ik ben zeer tevreden dat we dit allemaal kunnen meemaken. Natuurlijk wordt het WK

in Italië het streefdoel met deze groep. We moeten daar niet flauw over doen. En hoe ver we geraken in de World Grand Prix, bekijken we wel ‘en route’. Natuurlijk willen we in Leuven voor onze eigen supporters een hoog niveau halen tegen o.a. Nederland, maar we zien wel hoe ver we nog kunnen geraken na die driedaagse. Hebben we dan nog kans om de Final Four te bereiken, dan zullen we er uiteraard voor gaan.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: VVB archief

Uitslagen oefenwedstrijden Yellow Tigers:

België – Spanje 3-2, België – Spanje 3-0, België – Spanje 3-0, België – Nederland 2-3, Nederland – België 3-0, Nederland – België 3-2.

Verder programma Yellow Tigers:

Tussen 25/06 en 06/07: deelname aan internationaal toernooi in China (met o.a. ook Thailand en Dominikaanse Republiek).

15-16-17/07 : 3x Tsjechië – België

25 tot 27/07: World Grand Prix: 3 wedstrijden in Peru (Polen, Peru, Canada)

01/08: 20u in Leuven: België – Canada;

02/08: 20u in Leuven: België – Nederland;

03/08: 18u in Leuven: België – Argentinië

08 tot 10/08: World Grand Prix: 3 wedstrijden in Doetinchem (Nederland, Polen, Puerto Rico)

Worden Douwen – Adriaensen de revelatie?

Op het ogenblik dat de zaalvolleybalcompetitie haar ontknoping kende, werd op het Carrefour des Attelages in het Terkamerenbos in Brussel de eerste manche van het BK Beachvolleybal afgewerkt. Een BK dat deze zomer 9 manches omvat vooraleer op 8 - 9 en 10 augustus de finales in Knokke-Heist op de rol staan.

Aan het Terkamerenbos in Brussel werd de competitie afgetrapt zonder nationaal kampioen Tom Van Walle. Hij werkte op dat ogenblik in de zaal, met Antwerpen, de beslissende wedstrijden om de nationale titel af. Beachpartner Dries Koekelkoren

zocht zijn heil in Brussel dan maar bij Waaslander Sam Deroo. "Sam, die tenslotte op hoog niveau speelt in Italië, voelde zich niet te beroerd om even in het zand te duiken. Ik wist dat hij ook op het strand uit het goede hout gesneden is. Hoewel wij

amper samen trainden, strandden we pas in de halve finale" blikt Kevin Koekelkoren terug. Hij zag in Brussel zijn Sini-beach clubmakers Dennis Deroey – Aljosa Urnaut zegevieren. Vanaf de tweede manche, in Hechtel, was Tom Van Walle wel opnieuw

Douwen – Adriaensen

paraat. Kevin Koekelkoren – Tom Van Walle wonnen nadien drie manches op rij. Telkens was Dennis Deroey – Aljosa Urnaut in de finale de tegenstander. “Vanaf de tweede manche stonden we er terug als vertrouwde ploeg. In Hechtel moesten we ons nog doorheen de kwalificaties loodsen maar dat was misschien wel een voordeel. Zo kwamen de automatismen snel terug. Met de nieuwe formule, naar twee winnende sets, zijn verrassingen eerder uitgesloten. Deze wijziging legde ons alleszins geen windeieren. Akkoord, een verliesmatch is in dit systeem fataal maar voor de betere ploegen is spelen naar twee winnende sets ongetwijfeld een voordeel.” Ook achter deze beide tenoren bleken de waardeverhoudingen de voorbije manches telkens gerespecteerd. Louis en Lander Vandecaveye en Bob Douwen – Robin Adriaensen strandden zowat steeds in de halve finale. “We hopen eens op een uitschieter maar moeten erkennen dat Koekelkoren-Van Walle en Deroey-Urnaut momenteel nog een trapje hoger staan” zegt Louis Vandecaveye. Beiden laten de zaal primeren. Vorig seizoen scheerden ze hoge toppen in Liga B met Lendelede, maar vanaf komend seizoen gaan beiden aan de slag bij VDK Gent in de Liga A. “In Gent wordt ’s avonds getraind zodat het werk en de studies te combineren zijn met volleyballen op het hoogste niveau in België. Wat beachvolleybal betekent? Een tof tussendoortje.” Hetzelfde geluid bij Bob Douwen en Robin Adriaensen. Beiden stonden in Brussel, Hechtel en Kortrijk op het podium. In Gent liep het iets minder. “Zo’n dag hebben we elk jaar wel eens” zegt Robin Adriaensen. “Ik ben iemand die problemen heeft met

de eerste warmte maar mij daaraan, naarmate de zomer vordert, kan aanpassen. In Gent was weinig zuurstof in de lucht waardoor het afzien werd. Maar kom, ik zoek geen excuses. Gent was onze offday en die moeten we nu snel vergeten. Hopelijk kunnen we dat volgende week op de Challenge Cup in Slovenië.” Scheren de beachvolleytoppers meestal ook hoge ogen in de zaal, zo niet voor Bob Douwen en Robin Adriaensen. Beiden maken al jaren deel uit van Mendo Booischoot (Liga B). “Ik ga volgend seizoen zelfs een stapje terugzetten” zegt de bijna 24-jarige opposit Adriaensen. “Volgend jaar ga ik opnieuw dicht bij huis, in Westerlo (2de Divisie) spelen. “Ik studeer nog. Ik heb mijn diploma Pharmacie maar ga voor een extra Master in de Bedrijfsfarmacie. Opgelet, dat belet niet dat wij steeds ambitieus blijven in het beachvolleybal. Dit is ons derde seizoen samen en dit moet ons beste worden. Twee seizoenen geleden, wanneer we uit het niets omhoog schoten, ging Bob Douwen, die leerkracht LO is, op wereldreis. Toen haakten we in juli af. Vorig seizoen liep het prima tot in Knokke. Daar kenden we een offday. Deze keer hebben we die éne offday al gehad. Hopelijk kunnen we deze keer in Knokke-Heist voor de positieve uitschieter zorgen.” “Maar vooraleer het zover is staan er nog vijf manches op de rol. Bovendien gaan we ook een eerste keer internationaal. We nemen in Slovenië deel aan de Continental Cup. Ook Dennis Deroey – Aljosa Urnaut gaan er trachten punten te sprokkelen voor ons land. We weten dat het beachvolleybal in ons land op een laag pitje staat, althans in vergelijking met onze buurlanden,

maar willen ons toch tonen.”

Meer strijd bij de vrouwen

Net zoals de mannen zijn ook de vrouwen aan hun Belgisch circuit begonnen. In tegenstelling tot de mannencompetitie zagen we bij de vrouwen alvast enkele verrassingen. Stephanie Van Bree – Karolien Verstrepen won de manches in Brussel en Gent. Tussendoor toonde Katrien Gielen – Marta Sobolska zich tweemaal primus in Hechtel en Kortrijk. Ewa Piatkowska – Kim Lieckens, Nympe Verrelst – Eline David en Fien Callens – Maud Catry benaderden hen telkens het dichtst. “Een bewijs dat alle ploegen sterk aan elkaar gewaagd zijn,” zegt Stephanie Van Bree. “Veel hangt af van de loting. Wie wordt de tegenstander in de halve finale, dat is erg belangrijk. We bewezen, net zoals in Brussel, dat het geen onklopbare ploeg is. Noteer gerust dat winst en verlies in het vrouwencircuit dicht bij elkaar liggen. Elke match is een dubbeltje op zijn kant. De ene keer valt het zus, de andere keer zo.” “Dat het bijna steeds dezelfde ploegen in de halve finale zijn, is inderdaad een feit. Dat komt vooral omdat er nu naar twee winnende sets wordt gespeeld. Hierdoor zijn de verrassingen beperkt. Het spel verloopt nu eerlijker dan vroeger want nu wint de sterkste altijd. In Brussel en Gent waren wij dat. In Hechtel en Kortrijk wonnen Katrien Gielen en Marta Sobolska. Het belooft alleszins een aantrekkelijke zomer te worden.”

Tekst: Dirk Van Bruysel

Foto's: Belgian Beachvolley Tour

Zij steunen topvolley in België

De laatste titels zijn verdeeld

* Geen verrassingen tijdens de finales van de Franse kampioenschappen die op 8 mei doorgingen in de Salle Carpentier in Parijs. Bij de mannen veroverde Tours tegen Paris Volley zijn derde kampioenstitel op rij via een 3-1 zege, setstanden 25-20, 21-25, 25-17 en 25-20. **Kevin Klinkenberg** was met 15 op 22 in aanval, 3 kill bloks en 2 aces een van de uitblinkers.

Bij de vrouwen bevestigde Cannes (**Freya Aelbrecht** en **Ilka Van de Vyver**) haar suprematie die het ganze jaar getoond werd. Net zoals in de bekerfinale moesten **Angie Bland** en **Els Vandesteene** met Nantes met 3-0 het onderspit delven. De setstanden waren 25-17, 27-25, 25-19.

* Berlin verlengde zijn titel in Duitsland bij de mannen. Na 2-3 verlies thuis tegen Friedrichshaven in de finale van de PO werden de volgende drie wedstrijden telkens met 3-1 gewonnen.

* In Turkije had Vakifbank in de finale van de PO vier wedstrijden nodig tegen Fenerbahce dat nochtans begonnen was met thuisvoordeel. De 2-3 overwinning tijdens de derde wedstrijd bleek beslissend.

WK Clubs

WK vrouwen in Zurich

Het Russische Dinamo Kazan was bij de afwezigheid van de Braziliaanse kampioen Unilever Volei en titelverdediger Vakifbank heer en meester in dit WK. In de halve finale ging SESI-SP voor de bijl met 3-1, setstanden 25-23, 27-29, 25-21 en 25-14. In de andere halve finale verloor organisator Volero Zurich tegen Osasco met 1-3 setstanden 21-25, 25-18, 16-25, 20-25.

Ekaterina Gamova

SESI-SP won de strijd voor het brons door Volero met 3-2 te verslaan. In de finale kon Molico Osasco enkel in de derde set dreigen maar een 3-0 nederlaag konden de Braziliaanse meisjes niet vermijden. De setstanden waren 25-11, 25-16, 27-25. Ekaterina Gamova van Kazan werd uitgeroepen tot MVP en beste opposite. De titel van beste spelverdeelerster ging naar Josefa Almeida van Osasco.

WK mannen in Belo Horizonte

Ook bij de mannen kregen we een Russische triomf. Verrassend was de utschakeling van organisatoren tevens titelverdediger Cruzeiro in de halve finale door het Qatarese Al-Rayyan.

1/2 finale: Sada Cruzeiro - Al Rayyan: 1 - 3 (25-21, 18-25, 21-25, 18-25)
Belgorod - UPCN: 3 - 1 (19-25, 25-14, 25-21, 25-20)

Plaats 3/4: UPCN - Sada Cruzeiro: 3 - 2 (25-17, 31-29, 23-25, 16-25,

15-13)

Plaats 1/2: Belgorod - Al-Rayyan: 3 - 1 (16-25, 25-21, 25-21, 25-15)

Dimitry Musersky van Belgorod werd uitgeroepen tot MVP. Beste spelverdeler was Raphael Vieira Di Oliveira van Al Rayyan, beste libero Alan Domingos van Al Rayyan en beste opposite Wallace De Souza van Cruzeiro.

Montreux Volley Masters

Alle vrouwelijke topploegen namen einde mei deel aan de 29ste editie van dit prestigieuze toernooi. In poule A was de strijd ongelooflijk spannend. De onderlinge confrontaties tussen Rusland, Brazilië en China eindigden telkens op 3-2 met een zege voor elk land. Het puntenquotiënt bepaalde uiteindelijk dat China eerste werd, Rusland tweede en Brazilië derde. In poule B eindigde USA eerste voor Duitsland, Japan

Volleybal worldwide

en de Dominicaanse republiek. we volgend eindresultaat.

Halve finales: CHN - DUI 0 - 3 en
RUS - VST 1 - 3

PI 3/4: CHN - RUS 2 - 3 (25-19, 19-25, 25-17, 22-25, 11-15)

PI 1/2: VST - DUI 1 - 3 (19-25, 25-19, 17-25, 21-25)

Bij de mannen : 1. Plavins- Solovejs (LAT) 2. Semenov - Krasilnikov (RUS) 3. Gabathuler - Gerson (SUI) 4. Chevalier - Strasser (SUI)

Bij de vrouwen : 1. Bieneck-Grossner (GER) 2. Syrtseva-Shiryaeva (RUS) 3. Ukolova-Prokopena (RUS) 4. Lobato-Soria (ESP)

Bij de mannen deed Nederland het minder goed. Brouwer - Meeuwssen werden uitgeschakeld in de tweede ronde door Doppler - Horst en Stiekema - Varenhorst in de derde ronde door Nicolai -Lupo. Het podium zag er als volgt uit :
1. Nicolai – Lupo
2. Smedins - Samoilovs 3. Doppler - Horst

Beach World Tour

Alvorens te starten met een ganse reeks grand slams kregen we in mei nog drie open toernooien. Vermits vele absolute toppers hieraan niet deelnamen was dit de mogelijkheid voor enkele mindere goden om zich te tonen.

Puerto Vallarta Open

De topvier bij de vrouwen zag er als volgt uit : 1. Agatha - Seixas (BRA) 2. Juliana-Antonelli(BRA) 3. Xue-X.Y.Xia (CHN) 4. Laboureur - Sude (GER)

Bij de mannen was dit : 1. Samoilovs - Smedins (LAT) 2. Ingrosso P - Ingrosso M (ITA) 3. Virgen-Ontiveros (MEX) 4. Dittelbach - Koreng (GER).

Praag Open

Dit toernooi stond alleen open voor de vrouwen. De weinige toppers die aanwezig waren werden in een vrij vroeg stadium uitgeschakeld. We kregen volgende topvier:

1. Kolocova - Slukova (CZE)
2. Holtwick - Semmler (GER)
3. Ludwig - Walkenhorst (GER)
4. Schwaiger - Schwaiger (AUT)

Anapa Open

In dit laatste open toernooi aan de Zwarte Zee voor mannen en vrouwen, alvorens het begin van een ganse reeks grand slams, kregen

Baden Masters

Gelijktijdig met de Anapa Open ging de Baden Masters door, onderdeel van het EK beach. Bij de mannen zag het podium er als volgt uit : 1. Fijalek - Prudel (POL) 2. Doppler - Horst (GER) 3. Herrera - Gavira (ESP) Bij de vrouwen was dit : 1. Schwaiger - Schwaiger (AUT) 2. Liliana-Baquerizo (ESP) 3. Nystrom - Nystrom (FIN)

Finale EK in Cagliari

Bij de vrouwen ging de Europese titel naar het oranje duo Meppelink-Van Gestel die in de finale met 2-0 wonnen van Goricanec - Hüberli uit Zwitserland. Het brons was voor Ludwig -Walkenhorst.

Kwalificatietoernooien WK voor Norceca

Op een uitzondering na werden de laatste plaatsen voor het WK zowel bij de mannen als de vrouwen toegekend tijdens een reeks toernooien in de maand mei. Bij de vrouwen kwalificeerden Canada, USA, Cuba, de Dominicaanse republiek en Puerto Rico zich via een eerste plaats rechtstreeks voor het WK. De nummers twee van elk toernooi strijden in juni in Trinidad & Tobago voor de laatste plaats in het WK. Bij de mannen waren de overwinnaars USA, Canada, Cuba en Mexico. De nummers twee: Puerto Rico, Dominicaanse Republiek, Guatemala en Costa Rica spelen tijdens een herkansingstoernooi in juli in Puerto Rico voor de laatste plaats in het WK.

World League - Frank Depestele en Simon Van De Voorde

World League - Red Dragons

World League nieuws

In de aanvangsfase wordt regelmatig geëxperimenteerd en krijgen een aantal spelers in het vooruitzicht van het WK alwileens rust, maar dat neemt niet weg dat er enkele verrassende resultaten uit de bus kwamen en dit vooral in groep 1 waar de eerste twee van elke poule zich kwalificeren voor de Final Six in Firenze.

Zo verloor in poule A Brazilië tweemaal in eigen huis van Italië met 1-3 en daarenboven werd het volgende weekend na een 3-0 zege tegen Polen de tweede wedstrijd tegen hetzelfde Polen met 0-3 verloren.

Rusland verloor dan weer in poule B zijn eerste twee wedstrijden tegen Servië. In groep twee waarin slechts één land zich kan kwalificeren voor de Final Six hebben we drie poules van vier ploegen. De winnaars van elke poule spelen samen met

organisator Australië een Final Four in Sydney om uit te maken wie mag meedoen aan de Final Six in Italië.

De resultaten in de beginfase van deze World League, vooral in groep 1, kunnen soms nogal verrassend overkomen. Men moet er wel mee rekening houden dat sommige landen dit zien als een voorbereiding op het WK, dat sommige vedetten rust gegund wordt en dat enkele jonge spelers volop kansen krijgen. Dat neemt niet weg dat er toch wel enkele verrassende resultaten uit de bus kwamen en dit vooral in groep 1 waar de eerste twee van elke poule zich kwalificeren voor de Final Six in Firenze.

Zo verzamelde Brazilië in zijn zes thuiswedstrijden van poule A slechts 5 pt. Tegen Italië werd tweemaal met 1-3 verloren, tegen Polen met 3-0 zowel gewonnen als verloren, tegen Iran met 3-2 gewonnen en 0-3 verloren. In poule B verloor Rusland zijn eerste

vier wedstrijden, tweemaal in Servië en tweemaal in de USA. Bulgarije prijkt nog met 0 overwinningen.

In groep twee, waarin slechts één land zich kan kwalificeren voor de Final Six, hebben we drie poules van vier ploegen. De winnaars van elke poule spelen samen met organisator Australië een Final Four in Sydney om uit te maken wie mag meedoen aan de Final Six in Italië. In poule C weten we al dat België met enkele knappe prestaties na vier wedstrijden aan de leiding staat maar blijft Canada toch de topfavoriet. In poule D lijkt Frankrijk na zes zeges op rij waarvan twee in Duitsland en twee in Argentinië aardig op weg naar de eindoverwinning in de poule. In poule E is er na vier wedstrijden nog geen afscheiding en is de kans op de poulezege zowel voor Tsjechië, Nederland, Portugal als Korea nog bijna even groot.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: FIVB, Bart Vandenbroucke

Chaine Staelens naar de Paralympische Spelen?

* **Chaine Staelens** (33 en dochter van Jempi Staelens, ex-speler van Ibis Kortrijk) Nederlandse topvolleybalspeelster met Belgische roots, bereidt zich voor op de Paralympische Spelen in Rio. Paralympische Spelen? Opmerkelijk, want Staelens, met 365 interlands op haar palmares – zeven keer EK en drie keer WK – won in 2009 nog EK-zilver met de Nederlandse ‘valide’ vrouwen.

* Maar nu staat Staelens voor een bijzondere comeback. Omdat ze tijdens haar loopbaan voortdurend sukkelde met kraakbeenproblemen in haar knie en ze niet eens meer kon lopen, is Staelens nu officieel erkend als ‘sporter met een beperking’. Alleen stappen en voorzichtig fietsen wil nog lukken. Daarom kan ze meedoen als zitvolleybalster op de Paralympische Spelen. Chaine zelf aan het woord: “Ik wist zelf ook niet dat ik mocht meedoen, maar toen bleek dat dit kon, ben ik gaan trainen. Ik vind het hartstikke leuk om weer met een team naar een groot toernooi toe te werken. Al moet ik nog altijd uitvissen waar ik met mijn lange benen – 194 cm – naartoe moet als ik op de grond zit!”

* Wie van onze lezers herinnert zich nog de uitspraak van **Wout Wijsmans** van vorige maand? “Ik heb nog geen aanbiedingen uit België gekregen, maar zeg nooit nooit. Van Maaseik ook niet, nee!”. “Maaseik heeft dus nog niet gebeld?” “Nee maar ze hebben wel mijn telefoonnummer. Als het ervan zou komen, dan zien we wel. Of ze mogen bellen? Ja”. Een collega van Wout corrigeerde deze uitspraak op een ironische toon: “Bedoelde Wout niet zijn rekeningnummer?”

* In Brussel paradeerden midden mei vele Vlamingen mee in de Pride4Every1. Ook **topsporters** betuigden hun sympathie. Hoogspringster Tia Hellebaut,

Chaine Staelens

basketters Ann Wauters en Tomas Van Der Spiegel, gymnaste Aagje Vanwallegheem, kunstschaatster Jorik Hendrickx en volleybalster Valérie Courtois waren present. Hun boodschap: ‘In de sport is geen plaats voor homofobie en transfobie’. Uit onderzoek blijkt immers dat een kwart van de holebi’s die sporten, hun geaardheid verzwijgen voor hun ploegmaats!

* Eind september starten de Yellow Tigers hun WK in Italië. **Lise Van Hecke** en haar mama Lieve Van De Velde (lees ‘Hoe is het nog met ...? feb.2011) ontdekten onlangs dat ze een unicum zullen presteren. Lise zal het WK volleybal spelen en haar mama deed dit eveneens in 1978, 36 jaar eerder. Lise: “Mijn mama heeft me nooit verteld dat ze zelf ooit een WK speelde. Dat is eigenlijk wel grappig. Blijkbaar was ze zelf even vergeten dat dit toen een WK was.”

* Waaslander **Sam Deroo** (22 en 2.02m) trok op 18-jarige leeftijd al naar Italië en belandde bij topclub Casa Modena. Is Modena een tussenstap? “De Italiaanse levensstijl is op mijn lijf geschreven. Ik bekijk het jaar per

jaar maar ik zou graag nog hoger op spelen. Ik voel me goed in Italië en spreek nu ook de taal en dat is een pluspunt. Als je naar Rusland trekt, dan start je weer van nul. De relatie met Modena raakte onlangs compleet verzuurd. De coach liet zelfs in de krant noteren dat ik te veel verdiende naargelang mijn prestaties. Er volgde wel een officiële verontschuldiging van de club, maar toch ... voor mij is het verhaaltje in Modena uit!”

* Wat dan nog gedaan de volgende maanden? “Samen met Dries Koekelkoren een manche spelen van het BK beachvolley en dan het WK. Dit is heel belangrijk voor mijn persoonlijke ontwikkeling. Het is moeilijk als Belg om op die grote toernooien te geraken. Het is dus een uitgelezen kans om er iets van te maken en me in de kijker te spelen. Dank zij de nationale ploeg heb ik weer goesting in volleybal!”

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Website Ango

“Dalle stelle alle stalle” ... Italiaans spreekwoord*

De Belgische titelstrijd

Wedstrijd 1

* Een vraagje vooraf: ‘Wie is favoriet?’ Roeselare-coach **Emile Rousseaux** “Wat een domme vraag!” Antwerpen-coach **Kris Tanghe**: “Wij komen pas piepen en moeten nog een vaste waarde worden, Roeselare staat er al lang!”.

* Antwerpen-teammanager **Tim Verreth** vooraf: “Het seizoen goed afsluiten door niet af te gaan.” De eindscore na match één: Roeselare 0-Antwerpen 1.

* Speler van het Jaar **Hendrik Tuerlinckx** (Roeselare): “Wij hebben een veldspag verloren, maar we kunnen het ons niet permitteren om te treuren”.

Wedstrijd 2

* Resultaat : 2-0 voor Antwerpen. **Emile Rousseaux**: “ Er ging woensdag heel wat fout, maar het is niet het moment om excuses te zoeken. Met excuses bouw je geen toekomst. Het team heeft een beetje tijd nodig om weer te presteren. Onze situatie is niet te vergelijken met die in Oekraïne of Syrië. Wij hebben nauwelijks stress. Twee keer verliezen is natuurlijk slecht, maar met 3-2 verliezen in Antwerpen is geen schande. Ik ben nog hoopvol, want in de competitie hebben we ook in Antwerpen gewonnen.”

* **Seppe Baetens** (Antwerpen): “We staan er dicht bij. Maar toch moeten we met de voeten op de grond blijven. Niemand had dit verwacht. We hadden er wel van gedroomd, maar tussen droom en werkelijkheid zit een groot verschil.”

* **Seppe**: “We hebben ons in een luxesituatie gewerkt. Daar zaten we al in vóór deze finale. Wij begonnen er immers aan om ons te amuseren. Wat moesten wij? Niks! Wie zich amuseert, trekt echter vanzelf zijn niveau omhoog.”

Wedstrijd 3

* Bondscoach **Dominique Baeyens** vooraf: “Antwerpen heeft de beste papieren, maar ik schat de kansen van Roeselare nog altijd hoog in. Ik verwacht weer een spannende match, met twee gelijkwaardige teams. De eerste match in Roeselare (die Antwerpen met 0-3 won) was wat dat betreft een hallucinante uitzondering. Maar de gedachte dat Antwerpen kampioen kan worden, zal als een nachtmerrie aanvoelen bij Roeselare. Ik denk dat de druk onnoemelijk groot zal zijn.”

* **Dominique Baeyens** verder: “Maar ik ben wel 100% zeker dat Antwerpen aan de finale is begonnen zonder realistische ambitie om kampioen te worden. Roeselare heeft wellicht een tikkeltje meer talent en dat beseft Antwerpen ook. Daarom moet het iets meer vechtlust tonen. Een speler als **Seppe Baetens** illustreert die over-mijn-lijk-mentaliteit.”

* Het is bijna een sprookje dat Antwerpen beleeft, maar dat heeft ook consequenties, al denken ze daar nu nog niet aan. Dit seizoen zal zowel positieve als negatieve gevolgen hebben. Het zal misschien extra sponsors kunnen aantrekken, maar het heeft ook een goeie visie nodig om deze lijn te kunnen doortrekken.” Resultaat: Roeselare 1-Antwerpen 2. Coach **Kris Tanghe**: “We ondergingen de wet van de sterkste!”

* Roeselare-speler **Hendrik Tuerlinckx**: “Het ging verrassend makkelijk. We stonden tegenover een ander Antwerpen dan de vorige keren. Wij staan natuurlijk wel met de rug tegen de muur en hebben geen andere optie dan vol onze kans te gaan. Als we slecht spelen, is het gedaan.”

Wedstrijd 4

* Score: Roeselare 2- Antwerpen 2. Nogmaals **Hendrik Tuerlinckx**: “De vijfde match?? Ik kan zo meteen niets anders bedenken om te verklaren waarom de bal in **money time** altijd

onze kant oprolde en zal oprollen.”

Wedstrijd 5

* Eindresultaat: Roeselare 3-Antwerpen 2. **Emile Rousseaux**: “We verdienen deze titel als je het hele seizoen bekijkt. We zijn in deze finale heel goed teruggekomen. Eigenlijk speelden we maar één slechte match, de eerste, en daarna zijn we gegroeid op de weg naar de titel. Het is ongelooflijk wat mijn spelers deden, ik ben ze heel dankbaar. Ik ben emotioneel, want de menselijke band is belangrijk. De spelers zijn mijn zonen. Ik hou van hen.”

Epiloog

* **Emile Rousseaux**, jouw eindbeschouwing? “ Wat mijn spelers gedaan hebben is ongelooflijk, fantastisch! Ik ben mijn gasten ongelooflijk dankbaar. Pas na de laatste set viel de druk van me af. En het gaat niet alleen over ‘druk! Maar ook over menselijkheid, de kwaliteit van mijn relatie met mijn spelers. Ik hou van mijn gasten, niets aan te doen. De mensen denken dat ik een zoon heb in mijn team, het zijn allemaal mijn zonen ... het is een menselijk verhaal. Ook voor mijn familie is dit speciaal ... ik heb zoveel meegemaakt dit jaar, maar wat ik nu geleerd heb maakt alles ongelooflijk goed!”

* Iedereen zijn/haar **toeter**? Het kan er op een volleybalveld – zeker als de inzet groot is - hard aan toe gaan. Lawaaimakers met toeters op luchtdruk zorgen zelf voor pieken tot 140 decibel. **Daniël Vanden Berghe**, voorzitter van Knack Roeselare: “Ze zorgen voor meer hinder dan plezier. In een gesloten sporthal kan gebruik ervan het geluidsniveau zeer snel doen stijgen. Zo’n ding produceert 23,6 decibel met pieken van 140, terwijl de risicogrens volgens de Wereldgezondheidsorganisatie op 85 ligt.”

* *Van de sterren naar de stallen*

Tekst: Dany De Vriese

Volleyteam KNACK Roeselare

“De harmonie tussen topsport en goede jeugdwerking”

Het sinds dit jaar Koninklijke Volleyteam Knack Roeselare, valt elk jaar in de prijzen van het Jeugdsportfonds. Een bewijs dat topsport en jeugdwerking harmonieus kunnen samen ontwikkelen. Secretaris Johny Engels nam met plezier deze extra handschoen op om tussen de slopende play-offinales en internationale oefenwedstrijden zijn vereniging in de kijker te plaatsen.

Situering van de vereniging

Volleyteam KNACK Roeselare is sinds jaren een gevestigde topvolleybalclub in België. Vanaf het begin van haar ontstaan was er een grote zorg voor een degelijke jeugdwerking. William Ingels was toendertijd de bezieler en de lokale Broederschool de thuisbasis. Momenteel is de club zo gegroeid dat ze buiten het topvolleybal extra engagementen heeft opgenomen in haar beleidsplan. Het Jeugdproject in al haar facetten

is daar het resultaat van. “In dit Jeugdproject combineren we de maatschappelijke functie van een topclub met een hoogstaande volleybalopleiding voor iedereen. Op deze manier willen we met KNACK VOLLEY een topreferentie worden op het vlak van jeugdvolleybal en bovendien de volleybalsport in het algemeen op een positieve manier in de kijker stellen.” Via het Jeugdproject voorziet KNACK VOLLEY niet alleen in een sportief en medisch verantwoorde jeugdopleiding

maar ze komt meteen tegemoet aan de heersende nood aan en vraag naar een gezondere en fittere levenshouding.

Plaats in de regio

“Naast de eigen clubwerking doen we ook aan promotie voor de volleybalsport in het algemeen. In eerste instantie is er een samenwerking met Stichting Vlaamse Schoolsport en de Roeselaarse scholen. Wij geven in dit kader initiatielessen na de schooltijd waarbij we niet nalaten de leerkrachten lichamelijke opvoeding warm te maken voor onze sport en ze van de nodige oefenstof te voorzien. Daarnaast kunnen kinderen kennis maken met volleybal op onze jaarlijkse instuif. Daarbij krijgen wij hulp van spelers en technische staf van het topteam KNACK VOLLEY Roeselare.”

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

De hoofddoelstelling van de jeugdwerking is elke jeugdspeler op zijn niveau een

'Ik wilde eens iets anders doen dan die voetbal van mijn vrienden en het werd volleybal'

Knack is mijn favoriete club. Zij zijn supergoed en ik ben er ook ballenraper en alle spelers zijn heel vriendelijk tegen ons!

'Het leukste is dat iedereen kameraad is en we veel trainen!'

'Mijn vriend Jonas is de tofste in onze ploeg! En Gert-Jan Claes is mijn superfavoriet.'

'Mijn grote droom is om in het eerste team ooit te geraken!'

Tijs, 13 jaar

goede volleybalopleiding te geven. Men werkt met een twee-sporenbeleid.

"Enerzijds willen we een heel ruim volleyaanbod creëren. Voor het merendeel van de kinderen betekent dit wekelijks twee trainingen en een match. Voor de meest getalenteerde en gemotiveerde spelers, die ook aan de fysieke criteria voldoen, voorzien we anderzijds meer trainingsuren en extra fysieke begeleiding. Deze laatste groep kiest resoluut voor een intensiever programma en dus voor het volleybal. Zo kunnen we de talentvolle jongeren de kans geven zich sneller te ontwikkelen zodat ze hun hoogste niveau kunnen halen. Voor deze groep is extra planning voor schoolwerk nog belangrijker."

Om dit project waar te maken rekent de club op gemotiveerde en gediplomeerde trainers. Zij moeten een goede kennis hebben van techniek, tactiek en de motoriek van het kind. Daarnaast verwachten we van de trainers dat ze inzicht hebben in de ontwikkelingsfase waarin het kind zich bevindt. De club motiveert haar trainers om bijscholingen en cursussen te volgen. Ook binnen de vereniging is er de kennis om trainers op te leiden.

Maatschappelijk gegeven: minder fysieke mogelijkheden bij onze jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Het is de bedoeling om onze jeugdwerking nog verder uit te breiden zowel op sportief als op extra-sportief vlak. Zo willen we een steentje bijdragen om de algemene conditie en gezondheid van onze jeugd te verbeteren. Studies wijzen uit dat de jeugd lijdt aan motorisch analfabetisme en dat er een zorgwekkende stijging (10 %) is van diabetes type II. Oorzaak van deze alarmerende symptomen zijn een tekort aan beweging en verkeerde voedingsgewoontes. Als topclub wil zij hierin een

'Volleybal is mijn grote passie. Dankzij mijn neef, die in de volleybalschool zat, speel ik volleybal'

'De club Knack is dicht bij me thuis, daarom speel ik hier.'

'Het tofste is dat we samen met vrienden kunnen volleybal spelen.'

'Onze topspeler Hendrik Tuerlinckx is mijn grootste favoriet!'

'Mijn grote wens is ook in het eerste team te spelen en een grote speler worden!'

Basil, 11 jaar

verantwoordelijkheid opnemen om deze mentaliteit te verbeteren.

Daarnaast heeft KNACK VOLLEY Roeselare ook een sociale functie. "Onze jeugdwerking wil actief meewerken aan integratie van doelgroepen die anders uit de boot vallen. We denken dan in de eerste plaats aan allochtonen, kinderen met autisme of gehoorproblemen..."

De club vraagt dus een duidelijk engagement van spelers en hun ouders, die een belangrijke schakel zijn binnen de club. "We verwachten verdraagzaamheid, stiptheid, inzet

op training en wedstrijden, inzet voor extra-sportieve activiteiten van KNACK VOLLEY Roeselare, inzet voor school en studies, correcte houding ten opzichte van medespelers, tegenstander, scheidsrechter." Doorheen de jeugdopleiding krijgen onze kinderen een opvoeding met ethische waarden en leren ze ook goed plannen om studie en sport te combineren.'

Knack heeft een lange traditie vooral op topniveau!

Op 12 februari 2014 bestond Volleyteam KNACK Roeselare exact 50 jaar. Het kreeg hiervoor eind april de titel Koninklijke toegekend. Het ploegje dat door enkele vijfdejaarsleerlingen van de Roeselaarse Broederschool ontstond onder de naam The Jets heeft ondertussen een hele geschiedenis achter de rug. Van schoolploegje op de speelplaats evolueerden The Jets tot KNACK Roeselare, een vaste waarde in de nationale en Europese volleybalcompetities.

Devoorbijruimdertigjaar(inereklassse sinds 1982) zijn een duidelijke illustratie van dit constante niveau. Een gevolg van een doorgedreven professionele aanpak die de club in al haar geledingen kenmerkt sinds begin de jaren negentig. In de loop van de jaren maakte de nostalgie naar de pionierstijd plaats voor de

'Mama en papa speelden vroeger volleybal, dus ik nu ook. En ik doe het graag omdat er zo veel te leren is.'

'Ik speel bij Knack omdat het dichtbij is en een goede ploeg.'

'Het leukste is dat we veel kunnen trainen samen met mijn vrienden.'

'Ruben Van Hirtum is mijn superfavoriet!'
'Ik droom ooit ook profvolleyballer te worden.'

Pepijn, 11 jaar

zakelijke nuchterheid van de moderne bedrijfswereld.

Met succes want in de Roeselaarse prijzenkast prijken ondertussen acht landstitels, acht nationale bekercups en zes supercups. Europees staan er 183 wedstrijden op de teller waaronder 100 wedstrijden in de Champions League, 5 Final Fours. En één Europese Beker als winnaar van de Top Teams Cup in 2002, is nog steeds een unicum in het Belgisch mannenvolleybal.

Nog wat cijfers? Gestart met enkel spelers uit Roeselare ging bezieler William Ingels reeds vroeg op zoek naar de betere talenten uit de regio zoals Johan Vancoillie, Jackie Vermeulen en vanaf de jaren tachtig over het hele land (Danny Sannen, Dominique Baeyens, ...). Yurek Strumilo (seizoen '79-'80) werd de eerste buitenlandse speler in de Rodenbachstad en met Eemi Tervaportti (seizoen '12-'13) zitten we ondertussen aan nummer 72. De 'Speler van het Jaar' kwam tienmaal uit Roeselare (met Kris Tanghe, Martin Van der Horst, Ivan Conteras, Frank Depestele en Hendrik Tuerlinckx), net als tienmaal de

'Trainer van het Jaar' (met Dominique Baeyens en Emile Rousseaux).

Declubismomenteelzoveruitgebouwd dat zij buiten haar cel topsport via haar Jeugdproject een maatschappelijke functie van een topclub met een hoogstaande volleybalopleiding voor iedereen combineert.

Dé droom

Volleyteam Knack Roeselare heeft natuurlijk de wens om op Belgisch en internationaal topniveau verder te kunnen werken.

Secretaris Johny Engels stipt echter ook toch zeer graag aan: "Onze jeugdwerking verder uitbouwen en zo meer eigen jeugdspelers kunnen afleveren bij onze eerste ploeg is dé droom!" De dromen van de geïnterviewde jeugdspelers sluiten hierbij gelukkig perfect aan.

Verzameld door Luc de Leenheer
Foto's: Knack Roeselare

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 10, juni 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

LEEF JE DROOM

